

Børne- og Undervisningsudvalget
Christiansborg

Afdelingen for Undervisning
og Dagtilbud

Frederiksholms Kanal 25
1220 København K
Tlf. 3392 5000
Fax 3392 5302
E-mail uvm@uvm.dk
www.uvm.dk
CVR nr. 20-45-30-44

Svar på spørgsmål 199 (Alm. del):

I brev af 11. april 2016 har udvalget efter ønske fra Carolina Magdalene Maier (ALT) stillet mig følgende spørgsmål:

09-05-2016

Spørgsmål 199:

”Vil ministeren redegøre for resultaterne af de to rapporter, ministeriet har fået udarbejdet af henholdsvis Rambøll (”Litteraturstudie om modtagelsestilbud for nyankomne elever”, oktober 2015) og EVA (”Basisundervisning for tosprogede elever i modtagelsesklasser”, 2016) i forhold til betydningen af klasselofter for en succesfuld integration og undervisning? Ministeren bedes på den baggrund redegøre for regeringens ønske om at etablere et nyt særligt tilbud til flygtningebørn uden krav til undervisningsklasselofter og for regeringens ønske om at hæve klasseloftet fra 12 til 15 (18) elever i de eksisterende modtagelsesklasser?”

Svar:

De to rapporter forholder sig ikke direkte til betydningen af klasselofter for en succesfuld integration og undervisning. I Skandinavien er det alene i Danmark, der er klasselofter.

Når det er sagt, så er der et stort sammenfald mellem de lovgivningsmæssige rammer for undervisningen af nyankomne elever både i Danmark, Sverige og Norge. Målsætningen for basisundervisningen er, at eleverne så hurtigt som muligt skal tilegne sig det danske/ svenske/ norske sprog og blive i stand til at nå kompetencemålene for det pågældende klasstrin, så de kan følge den ordinære undervisning i grundskolen.

Med topartsaftalen fra den 18. marts 2016 mellem regeringen og KL har regeringen imødekommet kommunernes ønske om mere fleksible rammer for modtagelsestilbud til nyankomne elever.

Større frihedsgrader behøver ikke at betyde, at man gør det forkerte. De særlige tilbud og ønsket om at hæve klasseloftet fra 12 til 15 (18), når det vurderes pædagogisk forsvarligt, skal ses i den sammenhæng.

Afhængig af de lokale forhold kan der være flere forskellige succesfulde måder at organisere undervisningen af de nyankomne flygtningebørn på.

Den måde, kommunerne hidtil har organiseret det på, har ikke nødvendigvis været den mest effektfulde.

Jeg forventer, at kommuner og skoler bruger de mere fleksible rammer til at tilrettelægge succesfulde undervisningstilbud, som imødekommer elevernes forudsætninger og behov, og som tænkes sammen med almenområdet, hvor børnene jo skal hen efter højst to år i fx en modtagelsesklasse.

Jeg vil desuden gøre opmærksom på, at lovforslaget om kommunale særlige tilbud om grundskoleundervisning til visse udenlandske børn og unge evalueres efter 2½ år, og at der føres løbende tilsyn med kvaliteten i tilbuddet.

Med venlig hilsen

Ellen Trane Nørby